

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΓΚΛΗΣΗ- ΜΗΝΥΣΗ

της Τ.Β ...

ΚΑΤΑ

1) Λ. Α. ...

2) Δ. Μ....

3) ΠΑΝΤΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ

1. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ- ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο σύζυγός μου Τ. Ι. εισήχθη στην ιδιωτική κλινική ... στις 23/4/2021 (σχετ.1) , προκειμένου να αντιμετωπιστεί πρόβλημα οξείας αναπνευστικής ανεπάρκειας επί εδάφους πνευμονικής καρδιάς (σχετ.2) . Κατά την εισαγωγή του, τηρήθηκαν όλα τα προβλεπόμενα πρωτόκολλα, ήτοι διενεργήθηκε σε αμφοτέρους από εμάς (σε κείνον ως ασθενή και σε εμένα ως συνοδό) τα απαραίτητα διαγνωστικά τεστ για covid-19 (σχετ.3), τα οποία ασφαλώς ήταν αρνητικά, εξ ου και η εισαγωγή του προχώρησε κανονικά. (Εξυπακούεται ότι καθ' όλη τη διάρκεια της νοσηλείας του, υποβαλλόμενοι σε τεστ covid, με δεύτερο την 1/5/2021) (σχετ.4)

Αρχικώς η πορεία της νοσηλείας του, με θεράποντα ιατρό τον πρώτο εγκαλούμενο ήταν ομαλή, αυτός δε ήταν και ο λόγος για τον οποίο υπήρξε από εκείνον η διαβεβαίωση ότι θα έπαιρνε εξιτήριο μετά το Πάσχα (Κυριακή του Πάσχα ήταν στις 2/5/2021). Στο ενδιάμεσο διάστημα ο σύζυγός μου ήταν πλήρως περιπατητικός και υποβαλλόταν σε κυριολεκτικά δεκάδες εξετάσεις, σχετικές και άσχετες με την ασθένειά του (σχετ.5-22) .

Στις 30/4/2021, ήτοι μια εβδομάδα μετά την εισαγωγή, ο σύζυγός μου παρουσίασε πολύ υψηλό πυρετό και πολύ χαμηλή πίεση. Η πεποίθηση του πρώτου εγκαλούμενου ότι επρόκειτο για «κάποιο μικρόβιο» δεν ήταν διόλου καθησυχαστική, αφού και αυτό από μόνο του ως «υπόθεση εργασίας» ήταν εξοργιστικό.

Παρά ταύτα, ο σύζυγός μου υπεβλήθη στις προταθείσες από τον πρώτο εξαντλητικές εξετάσεις (όπως για παράδειγμα δεύτερη αξονική τομογραφία), χωρίς όμως κανένα σχετικό εύρημα. Στο μεταξύ, η κατάσταση της υγείας του επιδεινωνόταν σημαντικά, αφού στις 5/5/2021 ο πυρετός του έφτασε στο 39 και η πίεση στα 30,40 και 50, μαζί με ακατάσχετη διάρροια. Για όλα τα ανωτέρω υπάρχουν οι ανάλογες εξετάσεις, τις οποίες με κόπο κατάφερα να αποσπάσω – και όχι όλες- από την κλινική.

Τότε και μόνο αφού επέμεναν τα συμπτώματα, προτάθηκε να του γίνει εκ νέου τεστ covid-19 , το οποίο βγήκε θετικό στις 6/5/2021 ! (σχετ.23).

Δηλαδή επί σειρά ημερών, τόσο οι εγκαλούμενοι όσο και οι «υπεύθυνοι» της κλινικής, τον υπέβαλαν (με το αζημίωτο ασφαλώς) σε πλειάδα άσχετων, επίπονων και εξουθενωτικών για την κατάστασή του εξετάσεων για ανύπαρκτους «ιούς», επειδή δεν ήθελαν να παραδεχτούν την βεβαιότητα ο σύζυγός μου να έχει κολλήσει κορονοϊό εντός της κλινικής. Η βεβαιότητα ασφαλώς προκύπτει από τις προαναφερθείσες εξετάσεις covid που έγιναν επανειλημμένως κατά την εισαγωγή του, τόσο σε εκείνον όσο και σε εμένα, όπως ανωτέρω ανέφερα. Και για έναν επιπλέον λόγο: επειδή εάν αυτό γινόταν, αν δηλαδή οι εγκαλούμενοι «παραδέχονταν» ότι κόλλησε τον ιό εντός της κλινικής, θα έπρεπε να τον «χάσουν από πελάτη» γιατί μόνο σε νοσοκομεία αναφοράς μπορεί να νοσηλευτεί κάποιος από covid-19..

Αίφνης, μετά την διάγνωσή του με covid-19 από την οποία προφανώς κόλλησε εντός της κλινικής, όπως μαρτυρούν και μόνο οι ημερομηνίες, χωρίς την χρεία άλλων δικαιολογιών, ο πρώτος εγκαλούμενος είχε το θράσος να υποστηρίξει ότι ήμουν εγώ που «τον κόλλησα» ! Και αυτό παρά το γεγονός ότι κατά την εισαγωγή του, είχαμε αμφότεροι εξεταστεί! (σχετ.4) Παρά ταύτα, το δεύτερο τεστ στο οποίο υπεβλήθη την 1/5/2021 βγήκε και αυτό αρνητικό, που αποτελεί κόλαφο για την όποια συκοφαντική υπόνοια εμπλοκής μου (έστω ακούσιας) στην επιδείνωση της υγείας του, που οφείλεται αποκλειστικά στη δική τους σφαίρα ευθύνης.

Τότε ήταν που ο δεύτερος εγκαλούμενος , ευθαρσώς μου δήλωσε χαρακτηριστικά (και με τρόπο που μπορώ να αποδείξω) ότι «πολλοί ασθενείς έχουν νοσήσει με covid εδώ μέσα..» , γνωστοποιώντας μου κάτι το οποίο ήδη ήξερα. Ότι δηλαδή ο σύζυγός μου κόλλησε τον ιό εντός της κλινικής!

Μετά και την εργαστηριακή διάγνωση περί covid-19 στις 6/5, εκλήθη από την κλινική το ΕΚΑΒ για την μεταφορά του στον Ευαγγελισμό, που αποτελούσε νοσοκομείο αναφοράς.

Η αντιμετώπιση των εγκαλουμένων, ακόμα και στη συγκυρία της μεταφοράς του στον Ευαγγελισμό ήταν σκαιά και αντιεπαγγελματική.

Αμφότεροι, όσο και ασφαλώς η κλινική, απαξίωσαν ακόμα και να ενημερώσουν το ΕΚΑΒ και τον Ευαγγελισμό για την κατάσταση της υγείας του συζύγου μου, μη παρέχοντάς τους όχι τους ιατρικούς του φακέλους αλλά ούτε καν μια πρόχειρη γνωμάτευση της υποκείμενης νόσου του (για την οποία άλλωστε είχε εισαχθεί) , με αποτέλεσμα οι γιατροί στον Ευαγγελισμό να μην γνωρίζουν στοιχειωδώς από τι

έπασχε ο ασθενής τους, περιμένοντας από εμένα να πω, ώστε να λάβει την δέουσα αγωγή!

Βρέθηκα δε στην δυσάρεστη θέση να εξιστορώ εγώ στον εκεί θεράποντα ιατρό το πρόβλημα με το οποίο είχε εισαχθεί καθώς προσπαθούσα να θυμηθώ τα φάρμακα που έπαιρνε, επειδή κανένας από τους επίορκους εγκαλούμενους δεν είχε την ελάχιστη ευαισθησία να ενημερώσει ή να χορηγήσει τον φάκελό του, τον οποίο ανέκτησα προσωπικά, με δική μου αίτηση και ελλιπή, μετά τον θάνατό του.

Έτσι, ο σύζυγός μου κατέληξε στις 11/5/2021 (σχετ.24,25) , χωρίς ούτε μια φορά να έχει εξεταστεί στο ... από καρδιολόγο, ενώ εισήχθη με πρόβλημα καρδιάς (!) . ως ξεκάθαρα αναφέρεται και στο ιατρικό σημείωμα εισαγωγής του στις 23-4-2021 . Αυτά ασφαλώς αποδεικνύονται τόσο από τον φάκελό του όσο και από τις τηλεφωνικές κλήσεις εμού με τον πρώτο εγκαλούμενο ο οποίος για ευνόητους λόγους και όταν αντιλήφθηκε τι ακριβώς είχε συμβεί στην κλινική, με κάλεσε προσπαθώντας να εκμαιεύσει ποια θα ήταν η μετέπειτα στάση μου, προκειμένου να προστατεύσει όχι τα συμφέροντα της οικογένειας του εκλιπόντος εξ αιτίας του ασθενούς του αλλά τον εργοδότη του!

2. ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ

A. ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ ΑΠΟ ΑΜΕΛΕΙΑ (302 ΠΚ)- ΕΚΘΕΣΗ (306, 306 παρ. 2 β ΠΚ)

Ο εκλιπών σύζυγός μου, όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που διαθέτω και από την ανωτέρω χρονολογική εξιστόρηση των πραγματικών περιστατικών, α) κόλλησε τον covid ενώ νοσηλευόταν στην κλινική ... και σε καμία περίπτωση πριν την εισαγωγή του στην κλινική β) οι εγκαλούμενοι καθώς και κάθε «υπεύθυνος» δεν προέβησαν από την πρώτη ημέρα των συμπτωμάτων που παρουσίασε στον αναγκαίο έλεγχο ώστε αμέσως να χορηγήσουν την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή αλλά αντιθέτως αναλώθηκαν σε ανούσιες και άσχετες εξετάσεις ενώ και στη συνέχεια καμία αγωγή για θεραπεία του ιού δεν έδωσαν γ) ακόμα και όταν με κρίσιμη για την ζωή του, όπως τελικώς αποδείχθηκε καθυστέρηση αναγκάστηκαν να καλέσουν για την μεταφορά του το ΕΚΑΒ, δεν συνοδεύτηκε αυτή από τον φάκελο ασθενείας του με αποτέλεσμα να χαθεί περαιτέρω χρόνος για την ενημέρωση των θεραπόντων ιατρών του στον Ευαγγελισμό για το κατάλληλο θεραπευτικό σχήμα με βάση την υποκείμενη καρδιολογική νόσο του.

Κατά το άρθρο 302 του ΠΚ, «Όποιος από αμέλεια σκότωσε άλλον τιμωρείται». Από το συνδυασμό της διατάξεως αυτής με εκείνη του άρθρου 28 ΠΚ, κατά την οποία από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο

αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν προκύπτει ότι για την στοιχειοθέτηση του προβλεπομένου από τις ανωτέρω διατάξεις εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια απαιτείται : α) μη καταβολή από τον δράστη της επιβαλλομένης, κατ' αντικειμενική κρίση, προσοχής, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει υπό τις ίδιες πραγματικές καταστάσεις να καταβάλει, βάσει των νομικών κανόνων, των συνηθειών που επικρατούν στις συναλλαγές, της κοινής πείρας και λογικής και της συνήθους πορείας των πραγμάτων, β) δυνατότητα αυτού, βάσει των προσωπικών του περιστάσεων, γνώσεων και ικανοτήτων και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα, το οποίο από έλλειψη της προαναφερομένης προσοχής, είτε δεν προέβλεψε (άνευ συνειδήσεως αμέλεια), είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι, δεν θα επερχόταν (συνειδητή αμέλεια), και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της πράξεως ή της παραλείψεως του δράστη και του επελθόντος αποτελέσματος. Όταν η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη πράξη (ενέργεια ή παράλειψη), εκ της οποίας επήλθε το αξιόποιο αποτέλεσμα, αλλά συνιστά σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε αυτού, τότε, δια την θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματος δια παραλείψεως τελουμένου, απαιτείται και η συνδρομή των ουσιαστικών όρων του άρθρου 15 ΠΚ, σύμφωνα με το οποίο, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος.

Από την τελευταία αυτή διάταξη συνάγεται ότι για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος δια παραλείψεως τελεσθέντος δεν αρκεί η ύπαρξη κάποιας γενικής νομικής υποχρέωσης προς παροχή συνδρομής για την πρόληψη του εγκληματικού αποτελέσματος, ούτε και απλής ηθικής προς τούτο υποχρέωσης, αλλ' απαιτείται να υπάρχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, της οποίας το περιεχόμενο συνίσταται ειδικώς στην αποτροπή του εγκληματικού αποτελέσματος δι' ιδίων ενεργειών του δράστη αμέσως επενεργουσών, ως υπέχοντος, έναντι της εννόμου τάξεως, θέση εγγυητή της διαφυλάξεως του δια του άνω αποτελέσματος προσβαλλομένου εννόμου αγαθού. Η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση προς παρεμπόδιση της επελεύσεως του βλαπτικού για ορισμένο έννομο αγαθό αποτελέσματος, πηγάζει στην περίπτωση των εγκαλουμένων από την ειδική σχέση, συμβατική και πραγματική που υπάρχει μεταξύ του θεράποντος ιατρού και του ασθενούς ο οποίος προστρέχει στις υπηρεσίες του προκειμένου να διαφυλάξει την υγεία του.

Ενόψει των ανωτέρω, υπάρχει ποινική ευθύνη του ιατρού για ανθρωποκτονία από αμέλεια ασθενούς στις περιπτώσεις εκείνες, κατά τις οποίες το αποτέλεσμα του θανάτου, ως συνέπεια ιατρικής πράξεως ή παραλείψεως, οφείλεται σε παράβαση από αυτόν (ιατρό) των κοινώς αναγνωρισμένων κανόνων της ιατρικής επιστήμης, για τους οποίους δεν μπορεί να υπάρξει αμφισβήτηση και η ενέργεια ή παράλειψή του αυτή δεν ήταν σύμφωνη με το αντικειμενικώς επιβαλλόμενο καθήκον επιμελείας, που απορρέει από την άσκηση του επαγγέλματος του και ανάγεται σε νομική υποχρέωση από επιτακτικούς νομικούς κανόνες, όπως είναι ο Α.Ν. 1565/1939 περί κωδικός ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος και ο Ν. 3418/2005 Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας.

Ειδικότερα, κατά το άρθρ. 24 του Α.Ν. 1565/1939, που διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά την εισαγωγή του Α.Κ. με το άρθρ. 47 Εισ.Ν.Α.Κ., ο ιατρός οφείλει να παρέχει με ζήλο, ευσυνειδησία και αφοσίωση την ιατρική συνδρομή του, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της ιατρικής επιστήμης και της πείρας που έχει αποκτήσει, τηρώντας τις ισχύουσες διατάξεις για τη διαφύλαξη των ασθενών και την προστασία των υγιών, κατά δε το άρθρ. 2 παρ. 3 εδ. α' του άνω Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, το ιατρικό λειτούργημα ασκείται σύμφωνα με τους γενικά αποδεκτούς και ισχύοντες κανόνες της ιατρικής επιστήμης και κατά το άρθρ. 9 παρ. 1 και 3 του αυτού Κώδικα, με το οποίο προβλέπονται οι υποχρεώσεις του ιατρού προς τον ασθενή, 1. Ο ιατρός δίνει προτεραιότητα στην προστασία της υγείας του ασθενή...3. Ο ιατρός οφείλει να παρέχει τις υπηρεσίες του για την αντιμετώπιση επειγόντων περιστατικών ανεξάρτητα από την ειδικότητά του...Σε κάθε περίπτωση, ο ιατρός οφείλει να εξαντλήσει τις υπάρχουσες, κάτω από τις δεδομένες συνθήκες, δυνατότητες, σύμφωνα με τις επιταγές της ιατρικής επιστήμης.

Η ιδιαίτερη δε, κατά τα άνω, νομική υποχρέωση του ιατρού να αποτρέψει το αποτέλεσμα του θανάτου, όπως προελέχθη, απορρέει και από την εγγυητική θέση αυτού απέναντι στην ασφάλεια της ζωής ή της υγείας του ασθενούς, που δημιουργείται κατά την εκτέλεση της ιατρικής πράξεως. Επομένως, ο ιατρός ενεργεί με αμέλεια, αν από επιπολαιότητα ή άγνοια των πραγμάτων, που όφειλε να γνωρίζει ή από απρονοησία δεν ακολούθησε γενικά παραδεκτές αρχές της ιατρικής επιστήμης .

Η πράξη ή η παράλειψη του δράστη τελεί εξάλλου σε αιτιώδη σύνδεσμο με το επελθόν αποτέλεσμα, όταν αυτή, κατά την κοινή αντίληψη, είναι εκείνη που, από μόνη της ή μαζί με τη συμπεριφορά άλλου προσώπου, βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς το αποτέλεσμα. Στα δια παραλείψεως τελούμενα εγκλήματα, θεωρείται ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παραλείψεως και του επελθόντος

εγκληματικού αποτελέσματος στην περίπτωση, κατά την οποία, αν δεν είχε συντρέξει η αμελής συμπεριφορά (παράλειψη) του υπαιτίου, αν γινόταν δηλαδή η επιβεβλημένη ενέργεια, που τελικά δεν έγινε, τότε με μεγάλη πιθανότητα, θα αποτρεπόταν το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα.

Με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα είναι πέραν από βέβαιο ότι εάν α) οι εγκαλούμενοι είχαν α) διασφαλίσει με τις μεθόδους που διαθέτει μια από τις ακριβότερες κλινικές στην Ελλάδα την έκθεση του συζύγου μου στον ιό covid-19 που κόλλησε μετά την εισαγωγή του αποδεδειγμένα και επίσης β) είχαν προβεί εγκαίρως στην αντιμετώπιση με τα μέσα που επίσης διαθέτουν πριν την παραπομπή του στον «Ευαγγελισμό», στην έγκαιρη αντιμετώπισή της με κάθε πρόσφορο τρόπο ο σύζυγός μου δεν θα είχε καταλήξει.

Η κρίσιμη καθυστέρηση επομένως τόσο της διάγνωσης όσο και της θεραπευτικής αντιμετώπισης που έλαβε χώρα λόγω της εγκληματικής αμέλειας των εγκαλουμένων και κάθε εμπλεκόμενου τρίτου, επέφερε το αποτέλεσμα της τραγικής απώλειας του συζύγου μου.

Χαρακτηριστικό προς επίρρωση των ανωτέρω είναι το γεγονός ότι, στο εξιτήριο που έλαβε από την κλινική στις 6/5/21 και το οποίο υπογράφεται από τον πρώτο εγκαλούμενο αναφέρεται ρητά στην στήλη «έκβαση νοσηλείας» ο «covid-19» (θετικός) μαζί με τις λοιπές επιγραμματικές αναφορές στην κλινική του κατάσταση (σχετ.26).

Στο ίδιο εξιτήριο περιγράφεται επί λέξει ότι «παρουσίασε πυρετό (38,5 ο) στα πλαίσια διερεύνησης του εμπύρετου, στοματοφαρυγγικό επίχρισμα θετικό για covid-19» ενώ αναγράφεται τέλος ότι «διακομίζεται».

Η ίδια αιτία διακομιδής, περιγράφεται εξάλλου και στο Πιστοποιητικό Νοσηλείας του «Ευαγγελισμού» (σχετ.27) όπου επί λέξει αναγράφεται «διακομίζεται στο ΤΕΠ...λόγω ανεύρεσης θετικού PCR test για λοίμωξη από SarS-CoV2». Στο ίδιο Πιστοποιητικό αναφέρεται πως «...η νοσηλεία του ενεπλάκη με εμφάνιση εμπύρετου από 3 ημέρου προς διερεύνηση του οποίου ελήφθη δείγμα...και διαπιστώθηκε covid λοίμωξη. Ο ασθενής ακολούθως μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο μας για περαιτέρω αντιμετώπιση».

Επομένως, χωρίς καμία αμφιβολία, στις 6/5 που ο σύζυγός μου διακομίστηκε από το ... έπασχε ήδη από τριημέρου (3/5) από covid που είχε, επίσης αποδεδειγμένα κολλήσει εντός της κλινικής, σε υποτιθέμενα «αποστειρωμένο και ασφαλές» περιβάλλον και μάλιστα χωρίς να διαγνωστεί εγκαίρως, αφού οι εγκαλούμενοι , για τους λόγους που εξήγησα, ασχολούνταν με άλλες εξετάσεις, εκτός της πλέον

προφανούς, αυτής της απλής του PCR. Με την καθυστέρηση αυτή επί τριήμερο, αποδέχτηκαν την πιθανότητα: α) της επιδείνωσης της υγείας του προκειμένου να μην «εκθέσουν» την κλινική τους σε πιθανό σφράγισμα, και β) εξέθεσαν στον ίδιο κίνδυνο αόριστο αριθμό άλλων ασθενών εντός της κλινικής, δεδομένου ότι ο σύζυγός μου κυκλοφορούσε περιπατητικός και ελεύθερος (σχετ. 28) εντός της κλινικής, μην γνωρίζοντας ότι πάσχει.

Από τα παραπάνω αναλυτικώς εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και έγγραφα προκύπτει ότι οι εγκαλούμενοι καθώς και οι «υπεύθυνοι» της κλινικής, όπως αυτή εκπροσωπείται από τη Διοίκηση, το ιατρικό και το νοσηλευτικό της προσωπικό, δια της παραλείψεώς τους (ο καθένας αναλόγως των καθηκόντων του) εξέθεσαν τον εκλιπόντα σύζυγό μου σε κίνδυνο ζωής, αφού με πρόθεσή τους (ήτοι με ενδεχόμενο δόλο) τον κατέστησαν αβοήθητο έχοντας εκ καθήκοντος (και συμβάσεως ταυτόχρονα) το καθήκον να τον περιθάλπουν προκαλώντας αιτιωδώς τον θάνατό του (306 παρ. 2) Με τον ίδιο τρόπο ασφαλώς- και αυτό οφείλει να διερευνηθεί από την ανάκριση- εξέθεσαν σε κίνδυνο ζωής και αόριστο άλλο αριθμό ασθενών που νοσηλεύονταν στην ίδια κλινική, με άγνωστο σε εμάς αποτέλεσμα σχετικά με την εξέλιξη της κατάστασής τους β). Ο θάνατος αυτός, όπως προκύπτει από τη σειρά των εγγράφων που επικαλέστηκα και προσκόμισα δεν θα είχε επέλθει εάν οι εγκαλούμενοι/υπαίτιοι διενεργούσαν από την πρώτη στιγμή της εμφανίσεως του εμπύρετου το σχετικό τεστ covid και είχαν προβεί στην αναγκαία υποστηρικτική θεραπεία ή έστω είχαν ζητήσει να διακομισθεί τρεις μέρες πριν στον «Ευαγγελισμό», οπότε και η κατάσταση της υγείας του ήταν σαφώς καλύτερη. Όμως αυτοί επέλεξαν για τους λόγους που προαναφέρθηκαν να μην πράξουν τίποτα και να διενεργούν άσχετες εξετάσεις, με αποτέλεσμα η κατάσταση της υγείας του να επιδεινωθεί στα μη περαιτέρω, οπότε αναγκάστηκαν να ζητήσουν να φύγει από την κλινική. Επίσης, με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με συνεχείς παραλείψεις τους (που ισοδυναμούν με πράξεις λόγω του ιδιαίτερου νομικού καθήκοντός τους, όπως ανωτέρω αναλυτικά ανέπτυξα, 15 ΠΚ), εξέθεσαν τον σύζυγό μου στον ίδιο κίνδυνο ζωής με αποτέλεσμα να καταλήξει, εφόσον δεν έλαβαν τα αναγκαία εξασφαλιστικά μέτρα που αρμόζουν στην τέχνη και επιστήμη τους (απολυμάνσεις, απομόνωση, συνεχή τεστ κλπ) - και μάλιστα θα ανέμενε κανείς από το «επίπεδο» της κλινικής αυτής δεδομένων των χρεώσεών της- ώστε ένας ευαίσθητος καρδιολογικός ασθενής που εισάγεται εκτάκτως να μην κολλάει τον ιό covid εντός της κλινικής τους.

Επειδή ο νεότερος σε ηλικία σύζυγός μου (59 ετών), που άφησε πίσω του σύζυγο και τέκνα, θα ζούσε αναμφισβήτητα εάν οι ανωτέρω, καθώς και όσοι άλλοι ευθύνονται, είχαν πράξει όσα προβλέπονται.

Επειδή έχω έννομο συμφέρον να απαιτήσω την δικαίωσή του μετά θάνατον και την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων.

Επειδή περαιτέρω επιφυλάσσομαι στην ευρύτερη δυνατή δημοσιοποίηση της τραγικής περίπτωσης που βιώσαμε, προκειμένου να ευρεθούνδεχομένως και αντίστοιχες περιπτώσεις ασθενών που κατέληξαν μετά την εγκληματική συμπεριφορά που επέδειξαν οι μηνυόμενοι και οι «υπεύθυνοι» της κλινικής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Εγκαλώ/Μηνύω τους παραπάνω για τις παράνομες πράξεις που τέλεσαν εναντίον.
- Ως μάρτυρες προτείνω τους:
- Δηλώνω ότι παρίσταμαι ως πολιτικώς ενάγουσα για την υποστήριξη της κατηγορίας, επιφυλασσόμενη για τις αστικές αξιώσεις μου για ψυχική οδύνη με προσφυγή μου ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων
- Διορίζω ως πληρεξούσιο Δικηγόρο και αντίκλητο τον κ. Ζωγράφο Ιωάννη, Δικηγόρο και κάτοικο Αθηνών, οδός Ναυαρίνου 17

Αθήνα, 4/3/2022

Η Εγκαλούσα